

Kuka?

Haloo Helsinki! Pop-rock
-yhtye vuodesta 2006.

Elli Haloo, laulu ja basso
Jere Marttila, kitara ja
taustalaulu

Leo Hakanen, kitara ja
taustalaulu

Jukka Soldan, rummut

Mielinauha-kasvot

Haloo Helsinki!

TEKSTI ULLA-MAIJA PAAVILAINEN KUVAT JUSSI SÄRKILAHTI/ BOB THE ROBOT

Yksinäisyys, koulukiusaaminen, somen valheellisuus, lähisuhdeväkivalta ja yhdenvertaisuus. Kaikki ovat raskaita ja tärkeitä aiheita, jotka koskettavat Haloo Helsinki! -yhtyeen jäseniä Mielinauha-kampanjassa.

Neljän koplari – **Elli, Jere, Jukka** ja **Leo** – on pitänyt yhtä jo viidentoista vuoden ajan. Heistä joidenkin kohdalla se tarkoittaa yhteistyötä yli puolet omasta elämästä. Persoonien erilaisuus on rikkaus ja erottuu jo iltapäivän tapaamisissa:

Elli on boheemi taiteilijasielu, Jere mietiskelyyn taipuva analyttikko, Leo puhelias hetkessä eläjä ja Jukka porukan pidättyväisin ja rauhallisin.

Pitkäaikainen yhdessäolo, työskentely ja menestys ovat tuoneet mukanaan monta oppia musiikkibisnekseen perehtymisen lisäksi.

”Olen oppinut pitkäjänteisyyttä ja paksunahkaisuutta, sekä oppinut löytämään näinkin nuorena kipinän esimerkiksi kirjoittamiseen”, Elli sanoo.

”Olen joutunut altistamaan itseni alastomaksi maalitauluksi”, Jere sanoo. ”Jos somessa on viidensadan positiivisen kommentin joukossa yksi negatiivinen, vain se jää mieleen; eivät ne 499 kiittävää. Sanat ovat välillä satuttaneet niin, että palautteeseen on joutunut koulumaan itseään.”

”Henkistä vahvuutta ja periksiantamattomuutta”, Jukka vastaa. ”Keikkabussissa on käyty läpi jopa murrosiät. Olen iloinen, että pääni on näinkin terve.”

Leo sanoo oppineensa vastuunottoa ja tavoitteellisuutta: että voi saada aikaiseksi ja saavuttaa päämääriään.

”PYSTYMME PUHUMAAN KESKENÄMME KAIKESTA”

Jokainen on oppinut selvästi myös kuuntelemaan toinen toistaan. Kukaan ei puhu toisen päälle, eikä keskeytä tämän ajatuksia. Elli hymyilee välillä ovelasti sisäänpäin, Jukka hihittelee omille mielikuvilleen.

”Olemme aika hyvin hyväksyneet sen, millainen toinen on. Matkan aikana särmit ovat hioutuneet, eikä kärehdyksiä tule enää kovin helposti”, Jere sanoo.

Luovissa ratkaisuissa enemmistön äänet ratkaisevat, sekä tietysti tuottajilla ja levy-yhtiöllä on omat mielipiteensä ja sanottavansa asioihin.

Tuoreimmalta levyiltä muut bändin jäsenet pohtivat, otettaisiinko mukaan Jeren Tulikärpäset-kappale: ”*Muistatko kuinka aina kuviteltiin, että maailmaa muutetaan...*”

Jere piti pintansa ja vähitellen toisetkin lämpenivät Tulikärpäsillem. Kappale on sittemmin ollut radiolistojen ykkösenä.

Jere ja Leo jaksavat pitää yllä ryhmädynamiikkaa siinä missä Ellin ja Jukan on välillä päästävä latautumaan yksikseen.

”Elli toimii joskus fiilis pohjalta. Silloin huomautan, että ei tämä miettimällä ratkea. Vahvuutemme on, että pystymme puhumaan keskenämme kaikesta. Asioita pitää tehdä, että päästään eteenpäin”, Jere sanoo.

”Mielinauhakampanja on loistava tapa tuoda ongelmia esille.”

Leo

”BIISIT KOSKETTAVAT JA ANTAVAT TOIVOA”

Bändille kappaleista tulviva palaute velvoittaa.

”Kuolemaa tai menetystä käsittelevien kappaleiden synkähköt sanat ovat antaneet monille kuulijoillemme tukea menetyksen hetkellä”, Elli sanoo. Hän ottaa esimerkiksi biisin Kevyempi kantaa: ”Ja yöllä kun mä katsoin taivasta niin säihkyvää, niin tiedän pääsit perille elämään.”

”Mutta on meidän lauluissamme myös toivoa, esimerkiksi kappaleessa Terveisin mä. Surun ja toivon keskellä niistä kehkeytyy selviytymistarinoita. Kuulija voi oivaltaa jotakin olennaista ja päästä yli pahimmasta”, Elli sanoo.

Hänen tekstejään voi nykyisin nähdä vaikkapa kuolinilmoitusten muistovärssyissä.

”Kirjoittaessani minun on pakko päästä purkamaan oma fiilis ja tunne.”

”On iso luottamuksen osoitus, kun kuulija kertoo, miten jokin biisi on häntä koskettanut”, Jere sanoo.

Hän oli parikymppinen, kun ravintolassa eräs vanhempi nainen tuli kiittämään keikan jälkeen. Samalla nainen kertoi kohtalokkaan tarinansa: hän oli ollut synnyttämässä perheen esikoista. Puoliso oli kiirehtinyt synnytyssairaalaan, mutta ajoi matkalla kolarin ja menetti henkensä.

Synnytyssalissa radiossa soi kappale Vapaus käteen. Aina kun nainen myöhemmin kuuli kappaleen, hän muisti kohtalon hetket.

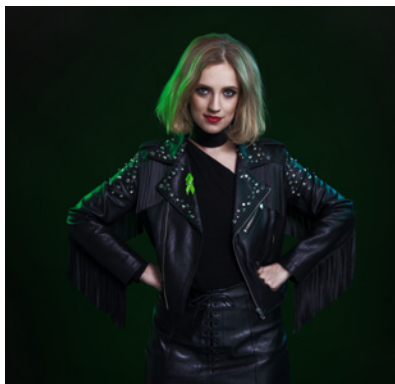
”Biisit vievät muistoihin. Olen palannut tuohon tarinaan mielessäni monesti”, Jere sanoo. ”En itse pystyisi kertomaan toiselle noin suoraan tunteistani. Musiikillamme on arvo ihmisille”, hän hiljentyy.

”Eräs suomalainen huippujalkapalloilija paljasti, että kappaleesta Maailman toisella puolen tuli hänelle tärkeä, kun hän koki koti-ikävää pelatessaan ulkomailla”, Leo sanoo.

Myös Jukalle on kerrottu, miten yhtyeen kappaleet ovat antaneet voimaa vaikeissa elämäntilanteissa.

”MUSIIKKI ON KUIN VERTAISTUKEA”

Musiikki saattaa helpottaa vastoinikämisissä. Elli kuuntelee itse mielellään lauluja, joissa on melankolinen teksti.

”Onneksi on olemassa auttavia väyliä, kuten palvelevia puhelimia.”

Elli

”Musiikki on kuin vertaistukea. Tuskailen toisinaan, kuinka voisni muuttaa maailmaa. Joihinkin teksteihin pystyn upottamaan maailmanparannusta. Ilman sitä tuntisin oloni voimattomaksi.”

Jere kuvailee, miten musiikille voi ikään kuin jakaa osan omasta taakas-

taan tai täydentää sillä päivän tunnetiloja.

”Jos hyppään autoon negatiivisella mielellä, piristävä musiikki nostaa omaa filistä, tai surumielinen biisi antaa minun rypeä omissa mielentuskissani”, hän sanoo.

”Musiikki on tunteiden jatke”, Leo sanoo. ”Sen avulla voin luoda ja täydentää tunnetilojani tai buustata urheilusuoritusta.”

Jukka kertoo velloneensa kouluaikeiden sydänsuruissaan musiikin mukana.

”Jään välillä jumiin ajatuksiini. Sitten tulee sopiva biisi, mieli kirkastuu ja kaikki on taas hyvin.”

”LUOTTOHENKILÖLLE VOI MYÖS HEHKUTTAA”

Elli pohtii koulukiusaamista ja somen valheellista kuvastoa.

”Kukaan ei lopulta ulkoapäin tiedä, mitä kauniiden postausten pinnan alla kytee. Toki nettimaailmasta löytyy myös vertaistukea ja sieluntovereita. Yksinäisyyden kokeminen askarruttaa minua, olipa kyseessä sitten vanha tai nuori ihminen. Onneksi on olemassa auttavia väyliä, kuten palvelevia puhelimia, joihin voi vaikeina hetkinä soittaa.”

”Some on kaksiteräinen miekka”, Jerekin toteaa. ”Median ja somen kautta välittyy valtavia suorituspaineita: riitänkö minä? Mitä enemmän suorittaa, sitä nopeammin ajaa itsensä loppuun. Vaikka haluaa saavuttaa unelmansa, olisi osattava myös pysähtyä. Siihen oppii vain kantapään kautta.”

”Mielen taakka tuntuu edelleen olevan tabu”, Jere sanoo. ”Tarvitaan myös uskallusta lähteä puhumaan ja hakea apua ongelmiin. Luottohenkilölle on saatava hehkuttaa myös hyvistä asioista ja onnistumisista.”

Hän on itse löytänyt rauhoittumisen meditoimalla ja joogaamalla.

”Ylipäätään liikunta purkaa energiaa. Huolista puhuminen ei ole helpoa, mutta ei ole kuunteleminenkaan. Jo pelkkä kuunteleminen voi auttaa, jos toinen haluaa purkaa tuntojaan.”

”KIVUT EIVÄT OLE VERTAILUKELPOISIA”

”Usein tekisi mieli tarjota toiselle heti ratkaisua”, Elli puuttuu puheeseen.

”Olisi hyvä löytää omat keinot hallita mieltä silloin, kun kaikki on vielä hyvin”, Jere sanoo.

”Totta. Terapiaan kannattaisi mennä silloin, kun asiat eivät ole ihan rempallaan. Jokainen kokee kipunsa eri tavalla, ne eivät ole vertailukelpoisia.”

Jukan mieltä painavat pandemian vaikutukset kodeissa.

”Lähisuhdeväkivalta on lisääntynyt. Kuinka ihmiset oikeasti jaksavat neljän seinän sisällä? On tärkeää lisätä tietoa siitä, että apua on löydettävissä.”

”Mielinauha-kampanja on loistava tapa tuoda näitä ongelmia esille”, Leo sanoo.

Hänestä on ollut järkyttävää seurata, miten epätasa-arvoisesti kulttuuri-, urheilu- ja ravintola-aloja on kohdeltu pandemian aikana.

”Kannatan tasa-arvoa, ryhmä- ja joukkuehenkeä, jossa kukaan ei ole toista tärkeämpi.”

YSTÄVYYYS ALKOI JO KOULUAIKOINA

Jere ja Leo ovat tunteneet toisensa tarhaikäisistä asti, Jukka tuli messiin yläasteella. He ovat Suutarilan musiikkiluokan kasvattaja. Elli kävi ala- ja yläasteensa Pakilassa.

Ellin kotona kuunneltiin Suomirokkia. Juicen kappaleista tulivat

”Kuinka ihmiset oikeasti jaksavat neljän seinän sisällä?”

Jukka

”Musiikille voi jakaa osan omasta taakastaan.”

Jere

tutuiksi niin Einarin polkupyörä kuin Viimeinen kylähullu. Jeren perheessä soi suomalainen kevyt iskelmä-musiikki.

”Musiikkimakuni mullisti rock-musiikin vaarallisuus ja Leon vaikutus musiikkiluokan ala-asteella.”

Leo pääsi isänsä kanssa jo kaksivuotiaana Metallica keikalle.

”Käänteentekevää oli päästä seitsemänvuotiaana katsomaan **Michael Jacksonin** keikkaa. En ikinä unohda, miten Jackson saapui paikalle raketilla.”

Jukka kantoi omaan huoneeseensa kattiloita ja äitinsä kudinpuikkoja. Rumpalin ura oli selvillä varhain. Hän ihaili Hurriganeseja ja Elvistä.

HARVA SEIKKA TOISESSA YLLÄTTÄISI

”Vitsi, teitä on neljä! Voitte aina pallorella kimpassa asioita”, yhtyeen jäsenille huokaistaan joskus.

Leo, mikä Ellin teko loksauttaisi suusi auki?

”Jos Elli tilaisi ravintolassa kunnon pippuripihvin! Ellihän on kasvis-syöjä.”

”Minua hämmästyttäisi, jos Leo sanoisi, ettei hän tykkää kissoista”, Elli sanoo. ”Leo on kissamies.”

”Jos Jere sanoisi minulle, että olet ihan paska rumpali”, Jukka toteaa.

”Ja jos Jukka ilmoittaisi, että mä lähden, pitääkö tunkkinne”, Jere sanoo.

Kuinka Haloo Helsinki! kiteyttäisi omien biisinsä sanoman yhteen virkkeeseen?

”Anna niin muiden kuin itsesi elää omannäköistä elämää aliarvioimatta kenenkään tuskaa”, Elli sanoo.

”Kunnioita muita ihmisiä, vaikka et kaikkea ymmärtäisikään”, Jukka sanoo.

”Maailma on tehty meitä varten”, Leo heittää.

”Vaikka käsittelemme isoja aiheita, niin hyviä kuin ikäviä, silti on aina toivoa”, Jere sanoo.

”Hei pitäisikö meidän hankkia yhteinen maskotti ja nimitä se Toivoksi?” joku keksii.

”Hankitaan Toivo-koira!”

”Niin, Elli pitäisi sitä pentuvaiheen ajan, ja sen jälkeen se kannettaisiin vähin äänin Jukalle, joka hoitaisi sitä vuosikaudet”, tiivistää Jere.

Kyllä he taitavat tuntea toisensa läpikotaisin, niin hyvin kuin toinen on mahdollista tuntea. ■

Haloo mieli! Pidetään susta huolta.

Mielinauha-kampanja 2022 on Mieli ry:n valtakunnallinen kampanja, jonka tuotoilla tuetaan koti- maista mielenterveystyötä ja kriisi-työtä sekä kerätään varoja lasten ja nuorten mielenterveyttä edistävään työhön. Kampanjassa kannustetaan ihmisiä puhumaan mielenterveystä ja mielen ongelmista ja siten vähennetään ongelmiin liittyvää leimautumista.

Kampanja järjestetään vuosittain. Tänä vuonna kampanja-aika on huhtikuun alusta kesäkuun loppuun. Mielinauhujen ostopaikat ja lahjoituspaikat: mielinauha.fi